

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Bajánkovej a sudcov JUDr. Milana Deáka a JUDr. Oľgy Trnkovej v právnej veci navrhovateľky **Bc. M.**, bývajúcej v Č. proti odporcovi **M.**, bývajúcemu vo V., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu A., a.s. so sídlom v B., o zaplatenie **35.507.-Sk s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 4 C 128/2003, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Okresného súdu Čadca zo 7. októbra 2004, č.k. 4 C 128/2003 – 45 a rozsudku Krajského súdu v Žiline z 22. novembra 2005 sp. zn. 8 Co 243/2005, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **z r u š u j e**

1/ rozsudok Okresného súdu Čadca zo 7. októbra 2004 č.k. 4 C 128/2003 – 45 v časti výroku, ktorým bola odporcovi uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľke 19.898,40.-Sk s 13% úrokom z omeškania z tejto sumy a vo výroku o trovách konania,

2/ rozsudok Krajského súdu v Žiline z 22. novembra 2005 sp. zn. 8 Co 243/2005 v časti potvrdzujúceho výroku v rozsahu uvedenom pod 1/ a vo výroku o trovách odvolacieho konania.

Vec v rozsahu zrušenia vracia okresného súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Čadca rozsudkom zo 7. októbra 2004, č.k. 4 C 128/2003 – 45 uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke 35.507.-Sk s 13% úrokom z omeškania od 23 júla 2003 do zaplatenia a trovy konania 1.775.-Sk do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že odporca, ktorý svojim protiprávnym konaním spôsobil dopravnú nehodu 19. októbra 2002 v obci R., nesie zodpovednosť za škodu spôsobenú na motorovom vozidle navrhovateľky. Výšku tejto škody určil nie ako sumu plnenú vedľajším účastníkom zo zákonného poistenia, ale ako sumu, ktorú zaplatila navrhovateľka v opravovni odstraňujúcej škodu. Súd prvého stupňa uzavrel, že odporca má povinnosť zaplatiť navrhovateľke 35.507.-Sk (ako rozdiel medzi sumou zaplatenou navrhovateľkou za opravu vozidla a sumou plnenou vedľajším účastníkom), pretože bez jeho zavinenia a spôsobenia dopravnej nehody by nebola navrhovateľka nútená vozidlo dať opraviť a odstrániť škodu, ktorá jej vznikla.

Krajský súd v Žiline na odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu rozsudkom z 22. novembra 2005 sp. zn. 8 Co 243/2005 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny v zmysle § 219 O.s.p. potvrdil a navrhovateľke nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení uviedol, že vedľajší účastník namietal, že prvostupňový súd nezohľadnil amortizáciu poškodených dielov, ktoré súviseli s vekom vozidla, počtom najazdených kilometrov, a že nezohľadnil daň z pridanej hodnoty, ktorej platcom je navrhovateľka, svoje tvrdenia v odvolaní však nepodložil žiadnymi skutkovými tvrdeniami ani listinnými dôkazmi.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky na základe podnetu vedľajšieho účastníka na strane odporcu napadol mimoriadnym dovolaním výrok rozsudku Okresného súdu Čadca zo 7. októbra 2004 č.k. 4 C 128/2003 – 45 v časti, ktorou odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu rovnajúcu sa zaplatenej DPH za opravu jej poškodeného osobného motorového vozidla zn. V., ev. č. C., a výrok rozsudku Krajského súdu v Žiline z 22. novembra 2005 sp. zn. 8 Co 243/2005 v časti, ktorou rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľke sumu vo výške rovnajúcej sa zaplatenej DPH potvrdil. V mimoriadnom dovolaní uviedol, že hoci navrhovateľka zaplatením faktúry za

opravu jej poškodeného osobného motorového vozidla zaplatila aj DPH, ako platiteľka DPH v zmysle § 20 ods. 1, 2, a 3 zák. č. 289/1995 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení platnom do 31. decembra 2002 (ďalej len „zákon o DPH“) si mohla, resp. mala zaplatenú daň odpočítať. Sumu zaplatenej DPH v danom prípade tak nemožno považovať za škodu a v tomto smere rozhodnutia oboch nižších súdov spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243 f ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Generálny prokurátor Slovenskej republiky preto žiadal s poukazom na uvedený rozsah svojho dovolania napadnuté rozsudky oboch súdov zrušiť a vec v rozsahu zrušenia vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Účastníci sa k mimoriadnemu dovolaniu Generálneho prokurátora Slovenskej republiky nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O.s.p.) po zistení, že tento opravný prostriedok podal včas generálny prokurátor Slovenskej republiky (§ 243 g O.s.p.) na základe podnetu vedľajšieho účastníka (§ 243 e ods. 1 a 2 O.s.p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243 i ods. 2 v spojení s § 243a ods. 1 O.s.p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora je opodstatnené.

V zmysle § 243f ods. 1 O.s.p. môže byť mimoriadne dovolanie podané iba z dôvodu, že : a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd je viazaný nielen rozsahom mimoriadneho dovolania, ale aj dôvodmi uplatnenými v mimoriadnom dovolaní. Obligatórne (§ 243i ods. 2 v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p.) sa zaoberá procesnými vadami uvedeným v § 237 O.s.p. a tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Tieto vady konania neboli dovolaťom namietané a ich existenciu nezistil ani dovolací súd.

Mimoriadne dovolanie ako dovolací dôvod uvádza, že rozhodnutie okresného súdu a rozhodnutie krajského súdu v časti o povinnosti odporcu plniť navrhovateľke sumu rovnajúcu sa ňou zaplatenej DPH v spojitosti s vyfakturovaním opravy jej poškodeného osobného motorového vozidla spočívajú v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav.

Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak za správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

V zmysle § 442 ods. 1 Obč. zák. uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Pod škodou sa rozumie ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a ktorá je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom (peniazmi). Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a predstavujúca majetkové hodnoty, ktoré by bolo treba vynaložiť, aby sa vec uviedla do predošlého stavu.

Podľa § 443 Obč. zák. pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

Podľa § 13 ods. 1 písm. c/ zák. o DPH zdaniteľné plnenie je uskutočnené pri poskytovaní služieb dňom ich poskytnutia alebo zaplatenia, a to tým dňom, ktorý nastane skôr.

Podľa § 20 ods. 1 zák. o DPH platiteľ má nárok na odpočet dane pri prijatých zdaniteľných plneniach, ak sú prijaté na účely uskutočňovania svojich zdaniteľných plnení a ak tento zákon neustanovuje inak. Ak platiteľ zdaniteľné plnenie prijme na uskutočňovanie svojich zdaniteľných plnení a zároveň aj na iný účel ako na uskutočňovanie svojich zdaniteľných plnení, má nárok na odpočet dane v pomernej výške zodpovedajúcej rozsahu použitia prijatého zdaniteľného plnenia na uskutočňovanie svojich zdaniteľných plnení.

Podľa § 20 ods. 2 zák. o DPH platiteľ má nárok na odpočet dane, ak

a/ sa zdaniteľné plnenie uskutočnilo (§ 13),

b/ daň na vstupe zaúčtoval,

c/ daň zaplatil platiteľovi, ktorý uskutočnil zdaniteľné plnenie,

d/ má daňový doklad alebo zjednodušený daňový doklad, ktoré vyhotovil platiteľ, a doklad o zaplatení dane, pričom dokladom o zaplatení dane v prípade, že daň na vstupe je

200 000.-Sk a viac, je len doklad o bezhotovostnej platbe uskutočnenej prostredníctvom banky alebo doklad o platbe na pošte poštovou poukážkou.

Podľa § 20 ods. 3 zák. o DPH platiteľ uplatňuje nárok na odpočet dane v daňovom priznaní za zdaňovacie obdobie v ktorom sú splnené podmienky uvedené v odseku 2 písm. a/ a c/ a ku dňu podania daňového priznania má daň na vstupe zaúčtovanú, má daňový doklad alebo zjednodušený daňový doklad a doklad o zaplatení dane. Ak má platiteľ, ktorý uplatňuje nárok na odpočet dane, pochybnosti o tom, či osoba, ktorá vyhotovila daňový doklad alebo zjednodušený daňový doklad, bola platiteľom v čase uskutočnenia zdaniteľného plnenia, môže požiadať daňový úrad o túto informáciu.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľka 22. októbra 2002 v dotazníku pre poškodeného (škoda na vozidle a iná vecná škoda) uviedla, že je platiteľkou DPH (č.l. 31 spisu). Navrhovateľka, ktorej opravovňa vyčíslila celkovú cenu opravy jej poškodeného osobného motorového vozidla v sume 106.413,16.-Sk, z čoho DPH činila 19.898,40.-Sk, keď zaplatila uvedenú sumu 12. novembra 2002 (č.l. 4 spisu), v zmysle citovaných ustanovení zákona o DPH mohla, resp. mala zaplatenú daň odpočítať. Skutočnou škodou za týchto okolností (pri nároku navrhovateľky na odpočet tejto dane) by nemohla byť aj navrhovateľkou zaplatená DPH. Situácia by bola iná, keby navrhovateľka ako poškodená platiteľkou DPH nebola, resp. ak by v konkrétnom prípade nebola oprávnená uplatňovať nárok na odpočet DPH.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zhodne s názorom generálneho prokurátora Slovenskej republiky uvedeným v mimoriadnom dovolaní má za to, že oba nižšie súdy nesprávne právne posúdili otázku výšky skutočnej škody, keď nevzali do úvahy spomenutú možnosť odpočtu DPH u navrhovateľky ako platiteľky DPH, hoci podľa obsahu spisu v konaní nevyšla najavo žiadna okolnosť, že v konkrétnom prípade by navrhovateľka nemohla uplatniť uvedený odpočet dane.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky preto dôvodne podal mimoriadne dovolanie podľa § 243e v spojení s § 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p., keďže to vyžadovala ochrana práv a zákonom chránených záujmov účastníka konania a túto ochranu nebolo možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami.

Z uvedeného vyplýva, že oba rozsudky nižších súdov v napadnutej časti spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci; Najvyšší súd Slovenskej republiky ich preto v napadnutom rozsahu a v závislých výrokoch (§ 243i ods. 2 v spojení s § 242 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) zrušil a vec vrátil v rozsahu zrušenia Okresnému súdu Čadca na ďalšie konanie (§ 243i ods. 2 v spojení s § 243b ods. 1, 2, O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného ako i dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 29. januára 2008

JUDr. Jana Bajánková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Hrčková Marta